

Iskustva - vesti - poruke za decu

Za dečje učitelje
II 2011.

II tromesečje

EVRO-AZIJSKA DIVIZIJA

Dragi vođo subotne škole,

Ovo tromesečje prikazuje Evro-azijsku diviziju kojoj pripadaju sledeće zemlje (azbučnim redom): Azerbejdžan, Belorusija, Gruzija, Jermenija, Kazahstan, Kirgistan, Moldavija, Rusija, Tadžikistan, Turkmenistan, Ukrajina i Uzbekistan.

Evro-azijska divizija je dom za više od 279 miliona ljudi, ali adventista ima nešto manje od 140 000. To je u proseku jedan adventista na 2 000 ljudi.

Trinaesti subotnoškolski dar ovog tromesečja pomoći će da se izgrade tri crkve: jedna u Azerbejdžanu i dve u Sibiru (Rusija). Poseban dečji projekat pomoći će da se nabave dečji materijali za subotnu školu na jermenskom, azerbejdžanskom i gruzijskom jeziku.

Učenje jezika

Reči i fraze na ruskom nalaze se na stranicama 49, 51 i 53. Pesme i audio verzije reči i fraza nalaze se na veb sajtu www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources« i »Children's Activities«. Tamo možete naći i druge aktivnosti, uključujući crteže za bojenje, kreativne ideje i puno recepata.

Korpica za dar

Poseban dečji projekat pomoći će da se nabave dečje subotnoškolske pouke za decu u Jermeniji, Azerbejdžanu i Gruziji. Nacrtaj ili fotokopiraj neku sliku iz dečje pouke i zakači je u središte velike table. Kako vaš razred ide prema ostvarenju kvote sedmičnog ili ukupnog misionkog dara, dodaj sliku deteta oko pouke. (Da biste

utvrdili svoj sedmični cilj, odaberite tromesečni novčani cilj i podelite ga sa 13)

- **DVD Adventistička misija** ovog tromesečja sadrži nekoliko priča iz Azerbejdžana, Gruzije i Rusije, uključujući i posebnu za decu. Zatražite jedan primerak od svog pastora i pustite deci da vide.
- **Ukrasite prostoriju** slikama isečenim iz časopisa ili turističkih brošura. Iskoristite ručno obojene zastave zemalja koje su prikazane u ovom tromesečju. Stavite nekoliko *babuški* (od najmanje do najveće) ako ih imate.
- **Pozovite gosta** koji je živio ili služio u Evroaziji, da poseti vaš razred i razgovara sa decom. Ohrabrite ga da donese odgovarajuće predmete koje će deca moći da vide i pipaju.
- **Više aktivnosti.** Posetite vebisajt www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources«, a zatim na »Children's Activities«. Idite na tekuće tromesečje da pronađete stranice sa dodatnim aktivnostima, receptima i jezičkom zabavom za subotnu školu. Idite na »See It, Say It« mp3 fajl koji će vam pomoći oko izgovora ruskih reči.

Subotnoškolski dar ovog tromesečja pomoći će da se sagrađe:

- crkve za postojeće grupe vernika u Krasnojarsku i Tomsku u Sibiru (Rusija);
- crkva za postojeću grupu vernika u Baku (Azerbejdžan);
- DEČJI PROJEKAT: subotnoškolski materijal na lokalnim jezicima za decu u Jermeniji, Azerbejdžanu i Gruziji.

1. Sonjine molitve

Sibir, Rusija

Sonja ima šest godina. Živi u Tomsku, gradu u središtu Rusije. Sonjina majka radi u butiku odeće i ponekad vodi Sonju sa sobom. Sonja voli da ide sa majkom. Sviđaju joj se žene koje tamo rade, čak i mamina šefica koju zove tetka Džulija.

Izgubljeni telefon

Jednog dana kada je Sonja krenula s majkom na njen posao, čula je kako tetka Džulija govori drugim ženama da je izgubila svoj mobilni telefon. »Znam da sam ga imala kada sam izašla iz kuće«, rekla je dok je pretraživala džepove. »Ali sada ne mogu da ga nađem.« Sonja je znala da ljudi retko dobiju svoj mobilni telefon natrag ako je izgubljen ili ukraden.

»Pozovi svoj mobilni«, predložila je jedna od žena. »Mi ćemo osluškiivati. Možda ćemo ga tako naći.« Svi su tiho stajali, ali niko nije čuo zvonjavu mobilnog telefona.

»Možda je isključen ton«, ponadala se majka. »Pretražićemo radnju.« Žene su se rasule po butiku i tražile ispod svake police, iza kase, čak i u kupatilu. Tetka Džulija je ponovo tražila po torbi i u džepovima od kaputa. Ali niko nije pronašao telefon.

Sonjino rešenje

»Znam šta možemo da radimo«, rekla je Sonja tetka Džuliji. »Možemo da zamolimo Isusa da ti pomogne da ga nađeš!« Tetka Džulija se iznenadila kada je čula da Sonja predlaže molitvu, jer se ona nikada ranije nije molila ni za šta. Ali pre nego što je tetka Džulija uspela išta da izusti, Sonja je kleknula usred radnje i počela da se moli.

»Dragi Isuse«, kazala je, »molim Te, pomozmi nam da pronađemo tetka Džulijin telefon. Puno Te volimo. Amin.« Sonja je otvorila oči i ustala. Oči svih žena bile su uprte u nju. I majka je bila pomalo iznenađena, ali joj je na licu bio osmeh koji je Sonji govorio da je srećna što se Sonja molila.

Došlo je vreme otvaranja butika, a mobilni telefon i dalje nije bio nađen. Kad god su žene imale slobodan trenutak, pretraživale su različita mesta gde je telefon mogao da zapadne. Ali niko ga nije pronašao. Čak su pretražile i magacin u potkrovlju.

Tetka Džulijino iznenađenje

Sledećeg dana Sonja je ponovo krenula s majkom u butik. Ubrzo nakon što su stigle, ušla je tetka Džulija mašući svojim mobilnim telefonom. »Gde je bio?«, upitali su svi u isto vreme.

»Izgubila sam ga juče u autobusu na putu do posla«, rekla je tetka Džulija. »Vozač ga je pronašao sinoć kada je čistio autobus.

Naravno, nije znao čiji je telefon, pa je pogledao u telefonski imenik i našao jedan broj pod imenom »mama«. Pozvao je taj broj i saznao da sam ja vlasnik telefona. Čak je doneo telefon do moje kuće! Da li možete da poverujete?«, upitala je ona. »Zamislite! Mi smo zvali telefon nekoliko puta, ali niko nije čuo da zvoni. Nikada nisam čula da je neko izgubio telefon i ponovo ga našao«, rekla je tetka Džulija. »Većina ljudi bi zadržala telefon i iskoristila ga koliko god može. Ali da neko nađe telefon i odnese ga vlasniku – to je neverovatno.« Žene su klimale glavom znajući da je tetka Džulija u pravu.

Onda je tetka Džulija videla Sonju kako stoji pored svoje majke. Sagnula se i kazala: »Hvala ti što si se molila za moj telefon, Sonja. Ja sam zadivljena. Bog mi je zaista pomogao da pronađem svoj telefon!«

Sonja se nasmejala i rekla: »Padžalsta. (Nema na čemu) Bog voli da odgovara na naše molitve. Samo treba da veruješ.«

Pomoć tetka Džuliji da veruje

Tetka Džulija majci sada često postavlja pitanja o Bogu. Sonja i njena majka imaju puno prilika da kažu tetka Džuliji koliko je Isus voli.

Bog nam pruža mnoge načine da svedočimo drugima o svojoj veri. Jedan je da se molimo za njih. Drugi je da im govorimo o Bogu. A još jedan način je da damo svoj misionarski dar kako bi ljudi širom sveta saznali za Božju ljubav. Hajde da vidimo koliko prilika ćemo imati da ove sedmice posvedočimo nekome o Božjoj ljubavi.

Informativni odeljak – Rusija

- Rusija je, u teritorijalnom pogledu, najveća zemlja na svetu. Gotovo je dvostruko veća od Kanade, druge najveće zemlje na svetu, a više nego dvostruko veća od Sjedinjenih Država, treće najveće zemlje. Obuhvata devet vremenskih zona i dva kontinenta – Evropu i Aziju. Ipak, njena populacija iznosi samo 124 miliona.
- Većina Rusa živi u evropskom delu zemlje, zapadno od planine Ural. Moskva, glavni grad, ima populaciju od oko 10 miliona ljudi i nalazi se u središtu evropskog dela Rusije.
- U Rusiji ima oko 45 700 adventista, što je jedan adventista na 2 700 ljudi.

2. Oksanina odluka

Sibir, Rusija

Oksana ima devet godina i živi u Tomsku, gradu u središtu Rusije. [*Pronađi Tomsk na karti*] Oksana voli muziku. Ona ide u posebnu školu koja obučava decu da budu muzičari. Oksanine studije uključuju koncerte i takmičenja.

Naročiti muzički festival

Nastavnica je Oksanu odabrala da svira poseban klavirski komad na gradskom muzičkom festivalu. Oksana je vredno vežbala da bi naučila svoj komad. Znala je da će učenici koji dobro izvedu svoje tačke dobiti nagradu i da će njihovi nastavnici biti počastvovani.

A onda, nekoliko dana pre festivala, nastavnica je saopštila Oksani da je festival pomeren sa petka na subotu. Kada je Oksana ispričala majci za promenu datuma, majka je mogla da primeti razočarenje na kćerkinom licu. »Da li želiš da ideš na festival u subotu?«, upitala je majka.

Oksanina odluka

Oksana je razmišljala koliko je truda uložila da nauči svoj komad za festival. Ali nije se pokolebala. »Ne, majko. Želim da idem u crkvu.«

Te večeri, Oksana je pozvala svoju nastavnicu na telefon kako bi joj rekla da ona neće učestvovati u subotu na festivalu. »Izabrala sam da poštujem Boga umesto toga«, kazala je. Iako je Oksanina majka objasnila da oni subotom idu u crkvu, nastavnica je tražila da razgovara sa Oksaninim ocem. Oksana je dala telefon ocu koji je nastavnici rekao istu stvar. »Mi smo adventisti i svetkujemo subotu«, rekao je ljubavno. »Ja cenim ono što radite da biste podučavali moju kćerku, ali mi smo izabrali da poštujemo Boga i svetost Njegovog dana. To znači da subotom ne idemo na svetovne aktivnosti, čak ni one koje su važne.«

Oksanina nastavnica se iznervirala i pretila da će odbiti da joj drži časove do kraja godine. »Moja nastavnica zna da ja svetkujem subotu, jer petkom izlazim ranije iz škole da bih se pripremila

za subotu«, objasnila je Oksana. Oksana je znala da ako se njena nastavnica ne predomisli, ona će možda morati da pronade drugu školu.

Promena srca

Nakon školskog festivala, učenici su imali raspust u trajanju od sedmicu dana. Kada je došlo vreme za povratak na nastavu, majka je pozvala Oksaninu nastavnicu da pita hoće li Oksana moći da dolazi na svoje redovne časove muzike. Ovog puta nastavnica nije bila ljuta i složila se da Oksana dođe na svoje časove klavira.

»Drago mi je da sam ostala čvrsta kada je u pitanju moja vera«, rekla je Oksana. »Sada moja nastavnica zna da je istinski važno biti poslušan Bogu.« Oksana želi da studira muziku kako bi mogla da koristi svoje talente u čast Bogu.

I mi možemo da koristimo svoje talente u čast Bogu. Kad god pevamo ili sviramo, ili se samo nasmešimo kada prođemo pored ljudi, mi radimo nešto u slavu Bogu. Mi proslavljamo Boga i svojim misioniskim darovima i pomažemo da drugi saznaju koliko nas On voli. Hajde da danas radosno damo svoj dar, jer on može pomoći nekome da preda svoje srce Isusu.

Informativni odeljak – Sibir

- Sibir je veliki deo Rusije koji leži istočno od planine Ural. Proteže se sve do Pacifičkog i do Arktičkog okeana na severu, i do Kine i Mongolije na jugu. Ime »Sibir« znači »uspavana zemlja«.
- Sibirske zime su duge i hladne, traju po 7-8 meseci. Temperature mogu dostići -40 stepeni, pa i niže, iako ova oblast obično ima malo snega.
- Veliki deo Sibira pokriven je šumama. Rusija sadrži oko jednu četvrtinu šumskih predela na svetu. Šume su dom za mnoge divlje životinje, uključujući i poznatog sibirskog tigra.

Aktivnost:

Učimo ruski jezik

Dobro jutro	DO-brej-e U-tra
Dobrošli	da-BRO pa-ZA-lo-vac
Subotni blagoslov	ča-SLI-vej su-BO-te
Molim	pa-ZAL-lu-sta
Hvala	spa-SI-ba
Da	da
Ne	njet
Doviđenja	das-ve-DAN-ji-e

3. Sonjin naročiti prijatelj

Sibir, Rusija

Sonja ima osam godina i ide u treći razred. Ona živi u Krasnojarsku, gradu u središtu Rusije.

Kada je Sonja krenula u prvi razred, upoznala je dečaka u svom odeljenju po imenu Ikaz. Ikaz je niži od druge dece u razredu, jer ima problema sa srcem. On ne može da trči i da se igra kao većina dečaka. Ikaz dolazi iz Jermenije, zemlje koja se nalazi zapadno od Rusije. *[Pronađi Jermeniju na karti i povuci liniju do Krasnojarska]* Sonji je bilo žao kada su druga deca zadirkiivala Ikaza zato što nije ispravno govorio ruski jezik. On nije mogao da učini ništa u vezi sa činjenicom da je bio manji od druge dece ili što nije pravilno pričao njihov jezik.

Pomoć Ikazu

Sonja je pričala majci o Ikazu, pa je majka predložila da ga Sonja pozove kod njih kući i da zajedno rade domaći zadatak. Sonja je smatrala da je ovo dobra ideja, naročito zato što je majka mogla da pomogne Ikazu u matematici i ruskom.

Sonja je saznala da Ikaz ima mlađeg brata i tri mlađe sestre. Svi oni žive sa njegovom bakom. Sonja nema braću ni sestre, pa je pokušala da zamisli kako izgleda imati petoro dece u jednoj porodici. Uskoro su ovo dvoje postali kao brat i sestra. »Više bih volela da imam sestru«, kaže Sonja smešeći se. »Ali Ikaz je jako dobar brat.«

Sonja je često pričala Ikazu o svojoj crkvi i Klubu avanturista kom se upravo pridružila. »Pokazala sam Ikazu svoju novu uniformu za Klub avanturista. To je zapravo samo bela bluza i posebna marama, ali Ikazu se jako dopala. Postavio mi je mnogo pitanja u vezi sa Klubom.«

Božji avanturisti

Sonja je pozvala Ikaza u crkvu i u Klub avanturista, ali on se složio da dođe tek kada ga je njen otac pozvao. »Drago mi je što je došao«, kaže ona. »Jako mu se sviđa Klub, a deca mu se ne potsmevaju što je mali ili što dolazi iz druge zemlje.«

Danas je Ikaz gotovo kao član Sonjine porodice. On ide u crkvu svake sedmice i uzima učešća u Klubu avanturista.

Sonja govori svojim drugovima iz odeljenja o Isusu, baš kao što je pričala Ikazu. Neki neće da slušaju, ali neki i hoće. Sonja i njena majka odlučile su da održavaju biblijski klub nakon časova za decu iz Sonjine škole. Sonja je pozvala nekoliko devojčica, ali samo nekoliko je došlo. »Razgovarali smo o prirodi, a ja sam ih naučila neke pesme o Isusu«, rekla je Sonja. »Ali malo po malo, deca su prestala da dolaze i biblijski klub se ugasio. Ja želim da pozovem više dece i da ponovo otpočnem biblijski klub. Molim se da im roditelji dozvole deci da dođu.«

Sonja svedoči deci u svojoj školi o Božjoj ljubavi. Na ovaj način, ona je misionar. Drugi način na koji je Sonja misionar jeste davanjem svog misionarskog dara u subotnoj školi. Svi možemo da budemo misionari tako što ćemo biti svedoci Božje ljubavi i davati svoje misionarske darove. To je ono što Isus želi da činimo.

Misionski odeljak

- Deca mogu da budu misionari na mnogo načina. Sonja se sprijateljila sa dečakom iz škole i pomogla mu da nauči ruski. Govorila mu je koliko uživa da ide u crkvu i kada ga je pozvala da mu se pridruži, on je radosno prihvatio.
- Ponekad deca ne žele da dođu u crkvu, ali možda bi voleli da dođu na Izviđače. Ovo je drugi način na koji možemo da im posvedočimo o Božjoj ljubavi – pomažući im da nauče više o prirodi i kako da budu njeni dobri stanovnici.

Aktivnost

Učimo ruske brojeve

jedan	a-DIN
dva	d'va
tri	tri
četiri	či-TI-ri-e
pet	piet
šest	šest
sedam	SIEM
osam	VO-si-em
devet	DIE-vjet
deset	DIE-sjet

4. Avanture sa Isusom

Sibir, Rusija

Prošle sedmice smo upoznali devojčicu po imenu Sonja, koja živi u Krasnojarsku, u Rusiji. Ona se sprijateljila sa Ikazom, dečakom iz njenog razreda. Ko se seća nečega o Ikazu? *[Neka deca odgovore]* Ikaz i njegova porodica došli su iz druge zemlje, Jermenije. *[Pronađi*

Jermeeniju na kartu. Zatim pokaži Krasnojarsk u centralnom delu Rusije] On nije govorio ruski baš najbolje, pa su mu se neka deca iz odeljenja rugala. Ali Sonja nije; ona je želela da bude njegov prijatelj.

Avanture sa Bogom

Sonja i njena porodica pozvali su Ikaza u crkvi i u Klub avanturista. Ikaz je pitao svoju baku za dozvolu da krene sa Sonjinom porodicom u crkvu. Ona ga je pustila, iako sama pripada drugoj crkvi. »Neke bakine prijateljice pitale su je zašto mi je dopustila da odem u Adventističku crkvu, umesto da me povede sa sobom u svoju crkvu«, kaže Ikaz. »Baka je rekla da joj je drago što učim o Bogu. Ja sam je pozvao da pođe s nama u crkvu, ali ona mora da radi.«

Ikaz voli subotnu školu, naročito pesme. Takođe voli Klub avanturista. »Ja nosim Avanturističku maramu i učim lepe stvari o prirodi«, kaže on. »Naučio sam da nikada ne smem da lažem i da uvek budem pošten. A učim napamet i mnoge biblijske stihove. Baka mi pomaže, pa ih tako i sama pamti«, dodaje on.

Svedočenje o Božjoj ljubavi

»Drago mi je što mi je Sonja pričala o Isusu i što me je pozvala u crkvu«, kaže Ikaz. »Sada i ja učim kako da drugima govorim o Božjoj ljubavi. Kada je moja baka bila bolesna, rekao sam joj da ću zamoliti Isusa da je isceli i da će On to učiniti. Molio sam se sa njom i bilo joj je bolje.«

Ikaz jedva čeka dan kada će njegov brat i sestre moći da dolaze s njim u crkvu i u Klub avanturista. U međuvremenu, on im priča biblijske priče i zajedno gledaju biblijske dvd-e.

Crkvene novine u misiji

Svakog meseca crkva štampa besplatne novine. Ikaz uvek uzme višak primeraka da bi ih dao ljudima koje sreće na autobuskoj stanici. Kada je crkva u novinama objavila priču o njemu, uzeo je više primeraka nego obično i svakoga pozivao da pročita njegovu priču. »Nadam se da će poželeti da saznaju više o Isusu jer im delim novine«, kaže on. »Ali ne žele svi da znaju za Boga. Ja sam dao jedne novine mojoj nastavnici i pokušao da joj govorim o Isusu, ali ona

nije htela da sluša. Međutim, to je u redu. Možda ne mogu da joj govorim o Bogu, ali mogu da se molim za nju!«

Lanac prijatelja za Isusa

Sonja je pozvala Ikazu u crkvu, a sada i Ikaz poziva svoje prijatelje da dođu u crkvu. »Ako svi budemo pozivali svoje prijatelje da čuju o Isusu, uskoro će Ga svi poznavati!«, kaže Ikaz. A kada dajemo svoj misioni dar, mi pomažemo i drugima da saznaju za Isusa.

Misioni odeljak

- Kada je Sonja pomogla Ikazu sa njegovim domaćim zadatkom i pomogla mu da nauči ruski, ona je obavljala misionu službu u svom domu, a da toga nije ni bila svesna. Kada je pozvala svog prijatelja da se pridruži Klubu avanturista, Ikaz je pronašao nove prijatelje u klubu koji su ga prihvatili i učinili da se oseti voljenim. Tako zadobijamo prijatelje za Isusa.
- Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će da se izgrade dve crkve za vernike u Sibiru gde žive Sonja i Ikaz.

Aktivnost

Učimo ruski jezik

Dani u sedmici

Nedelja	vas-kri-e-SEN-je
Ponedeljak	pa-nie-DIEL-nik
Utorak	F-TOR-nik
Sreda	sri-e-DA
Četvrtak	čit-VIERK
Petak	PIET-ni-ca
Subota	su-BO-ta

5. Kirilova nova porodica

Rusija

[Ako je moguće, zamoli starijeg dečaka da iznese vesti u prvom licu]

Kiril je gotovo po svemu jedan običan dečak. On voli da radi na kompjuteru i da pravi razne stvari svojim rukama. Ali Kiril veruje da ga Bog voli na poseban način. Sada će nam _____ *[ime dečaka koji iznosi priču]* ispričati Kirilovu priču.

Kirilova priča

»Kada sam bio mali, živio sam sa mamom, bakom i dekom u Moskvi, glavnom gradu Rusije. *[Pronađi Moskvu ili Rusiju na karti]* Jednog dana, moja mama je otišla i više se nije vratila. Moji baka i deka su puno pili i nisu provodili vreme sa mnom, pa sam često išao sâm u duge šetnje.

Jednog zimskog dana kada su moji baka i deda bili pijani, otišao sam u šetnju. Hodao sam i hodao. Napolju je bilo hladno i ja sam počeo da se drhtim. Video sam paru kako izlazi iz ventila za grejanje, pa sam seo pored da se ugrijem. Ali i dalje mi je bio hladno. Prispavalo mi se i ja sam tu zaspao.

Kada sam se probudio, ništa nisam mogao da prepoznam. Neko mi je rekao da su me dva čoveka pronašla kako gotovo mrtav ležim na cevi za grejanje. Odveli su me u bolnicu.

U bolnici sam bio nekoliko dana. Onda su me prebacili u dečji dom gde sam ostao dok su ljudi tragali za mojom majkom. Svideo mi se dečji dom, jer sam tamo imao dobru hranu i lep krevet.

Jednog dana, upravnica doma mi je rekla da policija nije mogla da pronađe moju majku i da ću morati da živim u sirotištu. Nisam želeo da napustim dečji centar, ali nisam imao izbora.

Nova porodica

Jednog dana su jedan čovek i žena došli da me posete. Postavljali su mi pitanja i pričali mi o svojoj porodici. Onda su se jednog dana

vratili i upitali me: ‘Da li bi želeo da dođeš da živiš s nama i da budeš naš sin?’

Bio sam tako srećan! Ponovo ću imati pravu porodicu! Došlo mi je da zaplačem, ali sam samo klimao glavom u znak odobravanja. Kada sam živio sa majkom, bio sam najmlađi od trojice dečaka. U mojoj novoj porodici bio sam najstariji od petorice dečaka! Mi umemo da budemo dosta bučni, ali moji roditelji se ne bune.

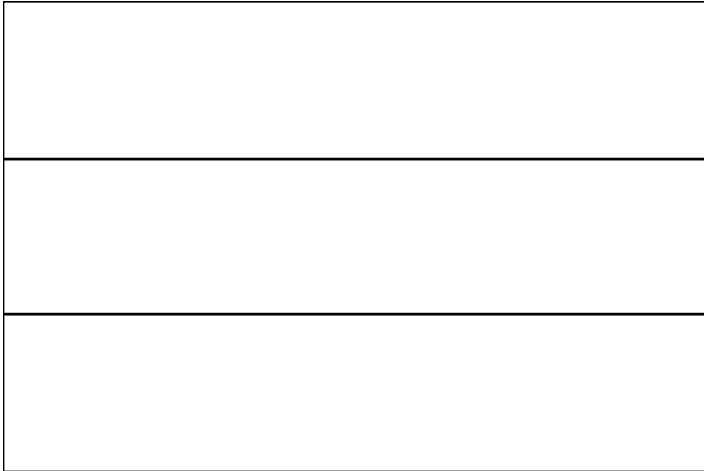
Oni su tako nežni prema meni. Uče me o Isusu i pokazuju mi kako da se molim. Kada sam im ispričao o ljudima koji su me našli kod grejne cevi, moj novi otac je rekao da je Bog poslao te ljude da me nađu i spasu moj život. Možda su to bili anđeli; ne znam. Samo znam da se od tog trenutka pa nadalje, moj život promenio. Bog mi je dao nove roditelje koji su me naučili da volim Boga i da imam poverenje u Njega za sve što radim. Sada nisam samo deo nove porodice u Rusiji, ja sam deo i Isusove porodice.

Informativni odeljak – Moskva

- Kiril živi blizu Moskve, glavnog grada Rusije. Moskva je veliki grad u kojem ima 10 miliona stanovnika. Većina ljudi koji su u gradu žive u velikim kompleksima apartmana koji su dom za stotine porodica. Svaki kompleks je kao mali grad. Obično ima osnovnu školu i nekoliko malih prodavnica gde ljudi mogu da kupe hranu.
- Mnogi ljudi koji žive u gradu takođe imaju mali komad zemlje na selu gde mogu da sade povrće i cveće. Često tu izgrade malu kuću zvanu *dača* gde mogu da ostanu nekoliko dana da se odmore i uživaju u suncu.

Aktivnost

Ruska zastava

Gornji pravougaonik: beli
Srednji pravougaonik: plavi
Donji pravougaonik: crveni

6. Ibrahimovo pitanje

Azerbejdžan

Ibrahim ima devet godina i živi u Azerbejdžanu. [*Pronađi Azerbejdžan na karti*] On je treći razred, voli matematiku i vožnju biciklom.

Pitanja vozača autobusa

Ibrahim voli da ide s majkom u misionsko polje. Većina ljudi u Azerbejdžanu je religiozna, ali oni nisu hrišćani. Ibrahim i majka često idu minibusom u selo koje je blizu njihove kuće. Ibrahim voli da sedi do vozača kako bi mogli da razgovaraju. Jednog dana vozač

je postavio Ibrahimu neka pitanja: »Koliko očiju imaju dve ptice?«

Ibrahim je razmislio za trenutak pre nego što je odgovorio:
»Četiri!«

»Koliko očiju imaju četiri ptice?«, upitao je vozač.

Ponovo je Ibrahim kratko razmislio. »Osam!«

»Vrlo si pametan«, nasmejao se vozač.

Ibrahimova pitanja

Onda je Ibrahimu pala na pamet jedna ideja. »Sada ja imam pitanje za tebe. Koliko dana je Bogu bilo potrebno da stvori zemlju?« Vozač je malo razmišljao, ali nije znao odgovor. »Šest dana«, rekao je Ibrahim. »Ako želiš da znaš više o tome šta Bog radi, treba da kupiš knjigu od moje mame. Zove se *Samo nam Alah daje mir*.«

Neki ljudi u autobusu čuli su razgovor između Ibrahima i vozača. Jedan od njih pitao je Ibrahimovu majku za knjigu koju je dečak spomenuo. Ibrahimova majka im je rekla da knjiga govori o ljudima koji su verni Alahu [Bogu]. Nekoliko ljudi je pitalo kako da dođe do knjige. Majka je obično prodavala knjigu da bi platila autobusku kartu, ali je odlučila da dozvoli Ibrahimu da ljudima u autobusu pokloni knjigu.

Ibrahim je uzeo knjige od majke i dao svakoj osobi po jednu. Ljudi su rekli *sag-ol* (hvala) i nasmešili se.

Kada su majka i Ibrahim izašli iz autobusa, Ibrahim je primetio da nekoliko putnika čita knjigu. Oni se se osmehnuli i rekli Ibrahimu *ho-DA-fis* (doviđenja).

Ibrahim se nasmešio i otpozdravio ih na isti način.

Dok su Ibrahim i njegova majka koračali prema selu, Ibrahim je pomislio: *Vreme je da krenemo s poslom za Boga. Ne!*, ispravio je samog sebe. *Već smo u autobusu radili za Boga.*

Nekoliko sedmica kasnije kada su Ibrahim i majka ušli u minibus da idu u selo, video je svog prijatelja za volanom. »Da li se sećaš odgovora na moje pitanje?«, upitao je Ibrahim. »Koliko dana je bilo potrebno Bogu da stvori svet?«

Vozač je razmislio za trenutak i nasmejao se. »Šest dana!«, kazao je.

»Odlično«, rekao je Ibrahim. »Ti si dobar učenik!«

Ibrahim i Noje

U Ibrahimovoj školi učenici imaju veronauku. Jednog dana Ibrahimova nastavnica čitala je priču o Noju. Onda je postavila nekoliko pitanja u vezi sa pričom.

»Šta je Bog rekao Noju da učini?«, upitala je. Ibrahim je podigao ruku i nastavnica ga je prozvala.

»Bog je rekao Noju da sagradi barku«, odgovorio je.

»Tačno«, rekla je nastavnica, »i koliko dugo je bilo potrebno da se barka sagradi? Nekoliko dana?«

»Ne«, odgovorio je Ibrahim. »Noju je bilo potrebno 120 godina da završi izgradnju barke i da upozori ljude na predstojeći potop. Ali niko drugi nije ušao u barku osim Noja i njegove porodice – njih osmoro. Tako je Bog poslao životinje u barku i zatvorio vrata. Onda je počeo potop.«

»Koliko životinja je ušlo u barku?«, pitala je nastavnica.

Ponovo je Ibrahim podigao ruku i pošto se niko drugi nije javio da odgovori, učiteljica ga je opet prozvala. »U barku je ušlo po dvoje od svih životinja, ptica i insekata. Ali Bog je odabrao neke životinje da uđu u grupama od po sedam.«

»Kako toliko mnogo znaš o ovom događaju?«, upitala je nastavnica.

»Moja mama i ja čitamo svete spise zajedno«, rekao joj je Ibrahim.

Pričanje Božjih priča

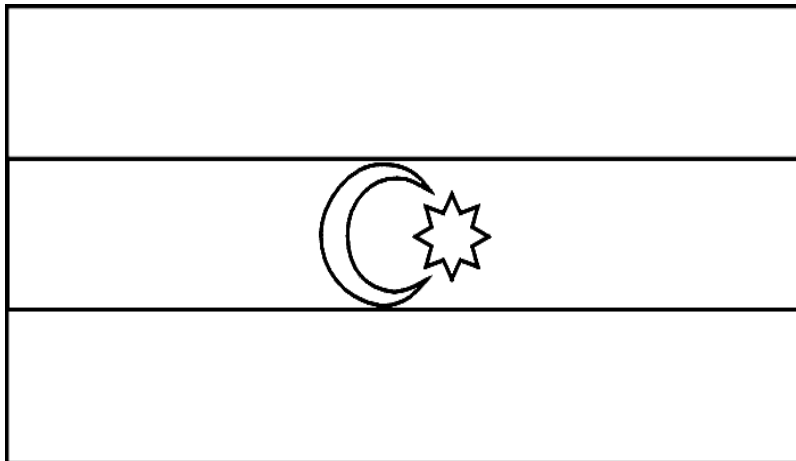
Ibrahim svedoči o Božjoj ljubavi i starijima i deci u zemlji gde se Isus ne obožava kao Bog. On nas ohrabruje da budemo svedoci svoje vere onima koji su oko nas svaki put kada nam se za to ukaže prilika. To možemo da radimo u školi i dok se igramo. A kada dajemo svoj misionarski dar, mi pomažemo ljudima koji žive u zemljama kakva je Ibrahimova, da saznaju da Isus voli i njih.

Informativni odeljak – Azerbejdžan

- Azerbejdžan leži na Kaspijskom moru južno od Rusije.
- Većina ljudi u Azerbejdžanu nisu hrišćani. U celoj zemlji ima samo oko 720 adventista. Oni imaju bogoslužjenja u malim grupama, nekoliko crkava je rasuto po selima i postoji jedna crkva u Baku, glavnom gradu.
- Vernici u Azerbejdžanu kupili su zgradu koju treba renovirati u crkvu gde Božja ljubav može da zasija u gradu koji ne poznaje Njegovo ime.
- Deo trinaestog subotnoškolskog grada ovog tromesečja pomoći će vernicima u Baku da završe svoju crkvu.

Aktivnost

Azerbejdžanska zastava

Gornji pravougaonik: svetloplavi

Srednji pravougaonik: crveni

Donji pravougaonik: zeleni;

Mesec i zvezda: beli

7. Sada učiteljica Ketī zna

Gruzija

Luka ima pet godina. On živi u Gruziji gde njegov otac služi kao pastor. [*Pronađi Gruziju na karti*]

Prošlog proleća Lukin otac je najavio da će crkva imati evangelizaciju. Zdušno je pozivao sve vernike da pozovu svoje prijatelje i porodicu na predavanja.

Koga ja mogu da pozovem?

Luka se pitao koga bi on mogao da pozove na evangelizaciju. Njegova porodica je već išla u crkvu, a njegovi roditelji pozvali su susede. *Koga ja mogu da pozovem?*, razmišljao je. Onda se Luka setio učiteljice Ketī, svoje vaspitačice iz obdaništa.

Sledećeg dana Luka je pronašao svoju učiteljicu. »Učiteljice Ketī«, rekao je veselo, »moja crkva održava posebna predavanja na koja bih želeo da dođete. Možete dobiti besplatan primerak Biblije. Molim vas, jel možete da dođete?«

Učiteljica Ketī se nasmešila Luki. »Videću«, rekla je šaljući ga trkom na mesto.

Radosno iznenađenje

Kada su predavanja počela, otac je video kako učiteljica Ketī ulazi. Kasnije je pitao Luku da li je znao da će učiteljica doći na evangelizaciju. »Da, tata«, rekao je Luka. »Rekao si svima da nekog pozovu, pa sam ja pozvao moju učiteljicu. Rekao sam joj da može da dobije Bibliju ako dolazi svake večeri.«

»Znači, stvarno si slušao«, rekao je otac, smešeći se.

Sledećeg dana Luka je zahvalio učiteljici Ketī što je došla na predavanje i podestio ju je na besplatnu Bibliju. »Čekaću vas večeras«, rekao je sa osmehom žureći da sedne kako bi otpočeli sa lekcijom. Te večeri kada je Luka video učiteljicu da ulazi u crkvu, pitao je majku za dopuštenje da sedne pored nje kako bi se osećala dobrodošlom.

Svake večeri učiteljica Ketī je dolazila na predavanja. Kada se evangelizacija završila, otac je pozvao ljude da dođu na drugi serijal

predavanja kako bi više naučili o Bibliji. Učiteljica Keti je rekla ocu da bi volela da nastavi da dolazi na predavanja.

»Sada razumem«

Učiteljica Keti je išla na nastavke evangelizacije. Na jednom predavanju otac je rekao ljudima da su naša tela Božji hram i da je važno da živimo zdravim životom. Nakon predavanja, učiteljica Keti je rekla Lukinom ocu: »Sada razumem zašto Luka odbija da jede svinjetinu.« A kada je čula predavanja o suboti, učiteljica je rekla: »Sada razumem zašto Luka ne dolazi na školske aktivnosti subotom. Subota je predivna stvar.«

Na kraju predavanja, učiteljica Keti izrazila je želju da se pridruži crkvi. Luka je bio tako srećan. Na dan njenog krštenja, Luka je svojoj učiteljici da veliki buket cveća i čvrsto ju je zagrlio. »Sada si moja sestra kao i moja učiteljica!«, rekao je.

Lukin otac se široko osmehnuo i kazao vernicima crkve da je mali Luka pozvao svoju učiteljicu da dođe i čuje o Isusu. On je bio mali misionar.

Kada pozivamo svoje prijatelje u crkvu, i mi smo misionari. A kada dajemo svoj misionarski dar, mi pomažemo ljudima koje čak i ne poznajemo, da saznaju za Isusa.

Informativni odeljak – Gruzija

- Gruzija je mala zemlja koja leži na istočnoj obali Crnog mora. Predivne planine formiraju severnu granicu Gruzije.
- Među omiljenom hranom u Gruziji nalazi se *hačapuri*, okrugli hleb sa sirom koji se često služi vruć iz rerne za doručak. Još jedna omiljena namrinica su medeni orasi.
- Gruzijanci vole da igraju fudbal i košarku, a zbog obližnjih planina popularno je i skijanje.

Aktivnost

Učimo gruzijski jezik

Zdravo	go-MAR-đo-va
Doviđenja	NA-huan-dis
Molim vas	tu ŠEJ-dzi-le-va
Hvala	MA-du-lobt
Da	di-ah-KE
Ne	A-ra

Da biste čuli ove reči, posetite <http://ggdavid.tripod.com/georgia/language/gphrases.htm>.

8. Traže se: Lekcije za decu

Gruzija

Nina i Irma su sestre. One žive u Gruziji. Ko može da pronađe Gruziju na karti? *[Neka pokuša neko dete]*

Nina i Irma nisu odrasle u adventističkom domu. Ali tetka je vodila devojčice u adventističku crkvu. One su volele subotnu školu i preklinjale majku da ide s njima. Međutim, majka nije bila zainteresovana.

Poseban dečji program

Jednog dana, deca su se vratila kući veoma uzbuđena. »Učestvovaćemo u dečjem programu u subotnoj školi!«, rekla je Nina. »Molim te, mama, dođi da nas gledaš kako pevamo!«, molila je. Majka se nije interesovala da ide u crkvu, ali naravno da će otići da čuje svoje devojčice kako pevaju!

Na dan dečjeg programa, majka je otišla sa devojčicama u subotnu školu. Toliko joj se svideo dečji program da je stalno bila nasmejana. Nina i Irma požurile su kod mame nakon programa i čvrsto je zagrlile. Onda su sele pored nje za drugi deo bogoslužjenja.

Poziv u hor

Majka je bila zadivljena kako je hor odraslih pevao na bogoslužju. Nakon bogoslužjenja, vođa hora je pozvao majku da im se pridruži. Majka je volela da peva, pa je odlučila da će dolaziti na probe hora samo iz ljubavi prema pesmi. Nije imala nameru da subotom dolazi u crkvu, čak i ako je hor trebalo da peva. Ali kada je vođa hora molio majku da peva subotom u horu, ona se složila. Uživala je da peva čak i ako je to bilo u crkvi u koju nije htela da ide. A pošto je hor pevao svake sedmice, majka je odslušala svaku propoved. Razmišljala o nekim stvarima koje je pastor spominjao u svojim propovedima. Pribeležila je biblijske tekstove koje je čitao i uskoro je shvatila da sve što je pastor rekao, nalazilo se u njenoj Bibliji. Uskoro se majka, kako bi naučila više, pridružila pastorovom razredu u kom su se održavali biblijski časovi.

Traže se: Lekcije za decu

Deca nemaju subotnoškolske pouke na svom jeziku, pa im učiteljica čita pouku na ruskom i onda deci priča na gruzijskom. »Volela bih da imamo pouke koje bismo mogli samo da čitamo. Onda bismo mogli da učimo biblijske priče«, kaže Nina. »Bilo bi lepo kada bismo imali lekcije koje bismo mogli da delimo i svojim prijateljima. Tada bi oni mogli da vide šta učimo o Bogu.«

»Ja volim da učim o Bogu i želim da naučim više«, kaže Irma. »Molim vas, pomozite nam da dobijemo pouke na našem jeziku kako bismo brže mogli da naučimo stvari iz Biblije i da o tome pričamo svojim prijateljima.

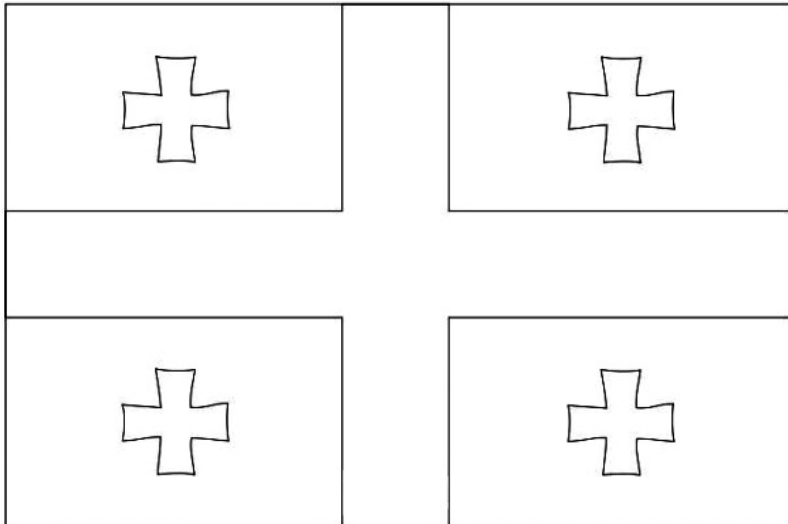
Dečaci i devojčice, mi želimo da svako dete ima svoju subotnoškolsku pouku da bi moglo da svedoči o Božjoj ljubavi svojim prijateljima. A možemo da im pomognemo na sledeći način – trinaeste subote naš dar će pomoći da se uradi subotnoškolski materijal za decu u Gruziji, Jermeniji i Azerbejdžanu. Hajde da štedimo novac kako bismo mogli da damo veliki dar 25. juna.

Misionski odeljak

- Gruzija ima 4.6 miliona ljudi, ali samo nešto više od 400 adventista. To znači da je jedna od 11 000 osoba adventista. Crkva ima samo osam crkava i četiri grupe vernika. Nijedna od crkava nije velika.
- Deca su važan deo svake crkve i male grupe u zemlji, i ona se ohrabruju da uzmu učešća u misioniranju i svedočenju drugima o Isusu.

Aktivnost

Gruzijska zastava

Pozadina: bela
Krstovi: bordo

9. Najbolij prijatelji za Isusa

Jermenija

Sledećih nekoliko sedmica upoznavaćemo decu koja žive u Jermeniji, maloj zemlji na jugozapadu Azije. *[Pokaži Jermeniju na karti]* Jermenija leži pored Turske, Irana, Azerbejdžana i Gruzije. *[Pokazuj svaku zemlju kako je imenuješ]*

Jermenija nije bogata zemlja. Mnogi ljudi se bore za život. Ali deca svuda vole da se igraju i stiču prijatelje. Današnja priča govori o tome šta se dešava kada dečak pozove svog drugara da upozna Isusa.

»Hajda da se molimo za njih«

Mojsije ima osam godina. On i njegova porodica su adventisti. Jednog dana dok su Mojsije i njegova majka šetali do crkve, on je video čoveka kako radi u svojoj bašti. »Zašto ta osoba ne ide u crkvu?«, upitao je Mojsije svoju majku.

»Možda zato što se nisi molio za njega«, nežno je odgovorila majka. »Moraš da se moliš za ljude ako želiš da upoznaju Boga.« I tako je Mojsije počeo da se moli za ljude koje je sretao, a koji, kako je on smatrao, nisu poznavali Boga.

Uskoro je Mojsije imao dugačku listu ljudi za koje se molio na porodičnom bogoslužju. Ponekad ni njegovi roditelji nisu poznavali ljude za koje se Mojsije molio!

Mojsijev novi prijatelj

Pre nekoliko meseci, Mojsije i njegova porodica preselili su se u malo selo na zapadu Jermenije. Nekoliko dana kasnije, Mojsije je upoznao Hajka, dečaka koji je živio u susedstvu. Njih dvojica su se brzo sprijateljili. Uživali su da se igraju sa lego kockicama i da zajedno voze svoje bicikle.

Mojsije je shvatio da Hajk ne zna ništa o Isusu. Njegova porodica nije išla u crkvu. Zato je Mojsije počeo da se moli za svog prijatelja. Želeo je da ga pozove u crkvu, ali je odlučio da mu prvo da knjigu o Isusu. Majka mu je pomogla da izabere knjigu o Isusovom životu koja bi se Hajku svidela.

Hajku se knjiga dopala i počeo je da je čita i pre nego što je Mojsije otišao iz njegove kuće. Hajk je čitao do kasno uveče i ponovo sutradan. Knjiga je imala puno slika koje su držale njegovu pažnju.

Sledeći put kada su Mojsije i Hajk bilo zajedno, Mojsijeva majka je primetila da je Hajk čitao knjigu. Postavila je dečacima neka pitanja u vezi sa pričama za koje je znala da su bile u knjizi, i Hajk je odgovorio na svako. Rekao je da priče koje pročita prepričava svojoj majci, pa sada i majka i sestra žele da pročitaju knjigu.

Iznenadujuće pitanje

Nekoliko dana nakon što je Mojsije dao Hajku knjigu, Hajk ga je upitao: »Da li mogu da idem sa tobom u crkvu?«

Mojsije se iznenadio Hajkovim pitanjem, zato što je planirao da uskoro pozove Hajka u crkvu. »Naravno da možeš da ideš sa mnom u crkvu!«, rekao je Mojsije. Bio je ushićen što je pozivanje prijatelja u crkvu prošlo tako glatko.

Hajk je te subote krenuo s Mojsijem u crkvu i jako mu se dopalo. »Želim da idem u crkvu svake subote!«, rekao je Hajk Mojsiju. »Čak i ako pada kiša, hoću da idem!«

Hajk naročito voli biblijske priče koje sluša u subotnoj školi i u crkvi. Deca u Jermeniji nemaju subotnoškolske pouke, pa im učiteljica čita pouke na ruskom, a deci govori na jermenskom. Onda oni uče napamet biblijske stihove koji su povezani sa pričom koju su slušali. Učiteljica iznova i iznova ponavlja biblijske tekstove kako bi deca mogla da ih nauče.

Hajk je tako uzbuđen zbog onoga što uči u crkvi da je pozvao i neke svoje prijatelje da pođu s njim. Jedne sedmice petoro dečaka i devojčica krenulo je s njim u crkvu. Sada Hajk razmišlja koju još decu može da pozove u crkvu.

Naučene lekcije

Mojsije moli drugu decu da se mole za svoje prijatelje i da ih zatim pozovu u crkvu, baš kao što je on pozvao Hajka. A Hajk je srećan što je Mojsiju bilo dovoljno stalo da ga pozove u crkvu. Sada on poziva druge da dođu.

Dečaci i devojčice, mi možemo da budemo kao Mojsije i Hajk. Možemo da se molimo za ljude koje upoznajemo i da ih pozivamo u

crkvu. Nikad se ne zna ko od njih će jednog dana želeći da postane Isusov sledbenik!

Informativni odeljak

- Jermenija je najstarija hrišćanska zemlja na svetu. U ovoj maloj zemlji koja leži između Turske, Gruzije i Azerbejdžana, živi skoro tri miliona ljudi. Planina Ararat za koju se veruje da mesto na kom se zaustavila Nojeva baraka, nalazi se granici između Jermenije i Turske.
- Jermenija je zemlja okružena mnogim planinama i jezerima. Bila je deo Sovjetskog saveza skoro 70 godina, a 1991. godine je stekla svoju nezavisnot.
- Jermenci imaju svoj jezik i pismo.

10. Vernik Suren

Suren ima sedam godina. Živi u jednom jermenskom selu. *[Pokaži Jermeniju na karti]* Suren je bio samo Suren do jednog dana prošle godine.

Brošura

Neko je dao Surenu papir sa živopisnim slikama na njemu. Suren je proučavao ovaj komad papira nekoliko minuta. Nije mogao dobro da čita, ali je znao da papir govori o Bogu. Odneo ga je svojoj susetki Suzani. Ona je bila vernik; sigurno bi volela da ga pročita. Suren je trčao do Suzanine kuće.

»Teta Suzana, imam nešto za vas«, rekao je pružajući joj papir. »Govori o Bogu. Želim da vam ga dam.«

Surenovo iznenađenje

Teta Suzana je uzela papir i nasmejala se. »Hvala ti, Surene«, kazala je. »I ja imam nešto za tebe!« Teta Suzana je uzela knjigu i pružila je Surenu. Bila je to dečja Biblija!

Suren je otvorio Bibliju i ugledao živopisne slike u njoj. Pokušao je da pročita šta piše, ali neke reči su bile preteške. »Ja ću ti pomoći da naučiš da čitaš Bibliju«, rekla je teta Suzana. Suren se nasmejao i zahvalio joj za predivan poklon. Otrčao je kući da majci pokaže svoju novu Bibliju.

Teta Suzana je pomgala Surenu da nauči da čita Bibliju i pričala mu priče dok je on gledao slike. Suren je prepričavao majci biblijske priče dok joj je pokazivao slike. Majci je bilo drago što Suren želi da zna više o Bogu.

Teta Suzana je pozvala Surena na sastanke male grupe koji su se održavali subotom u njenoj kući. Svi odrasli su voleli kada Suren dođe, a i on je uživao u njihovoj pažnji. Teta Suzana mu je dozvoljavala da skuplja dar, a uvek je bila i priča za decu, čak i ako je on bio jedino dete na bogoslužjenju.

Pričanje svojih otkrića

Suren poziva svoju majku da ide na sastanke teta Suzanine male grupe i majka ide kada god može. Uskoro će početi da proučava Bibliju sa teta Suzanom.

Suren bi želeo da ima više dece u njegovom susedstvu kako bi teta Suzana mogla da otpočne dečju subotnu školu. Ali ona je obećala da će ga voditi u crkvu u gradu koja nije predaleko. Tamo ima puno dece. Suren jedva čeka da poseti pravu dečju subotnu školu.

U međuvremenu, teta Suzana ohrabruje Surena da bude dobar đak u školi i da bude poslušan roditeljima kako bi bio dobar primer svojim prijateljima. Onda on može da ih pozove da dođu u crkvu gde može da im pomogne da nauče da budu Isusovi sledbenici. Suren već priča svojim drugovima u razredu o Bogu. »Ja više nisam samo Suren«, kaže on. »Sada sam vernik Suren!«

Dečaci i devojčice, mi možemo da svedočimo o svojoj veri našim porodicama i našim prijateljima u razredu, baš kao što to Suren čini. Neko u vašem razredu možda upravo sada čeka da čuje nešto o Isusu. Hajde da ih ne izneverimo. A kada dajemo svoj misionjski dar, mi pomažemo odraslima i deci koje možda nikada nećemo upoznati, da čuju za Isusa.

Informativni odeljak – Jermenija

- Jermenske porodice čvrsto se drže svojih kulturalnih tradicija. Mnoga njihova jela i muzika slični su obližnjim zemljama Srednjeg istoka.
- Jermenci vole tradicionalnu folk muziku i ples. Ali njihovi omiljeni sportovi popularni su širom sveta – košarka, fudbal i tenis. Takođe vole da igraju šah i trik-trak.
- Strašan zemljotres pogodio je severni deo Jermenije 1988. godine i odneo oko 25 000 života. On je uništio ogromne delove velikih gradova gde su se ljudi još tada borili za život u vreme teških finansijskih okolnosti.

Aktivnost

Učimo jermenski jezik

Zdravo	pa-REV
Dobro jutro	pa-RI LU-his
Da	a-JO
Ne	voč
Molim vas	had-JIS
Hvala	k'n-TREM
Nema na čemu	va-ri je-GAR
Doviđenja	me-NAK va-ROV

11. Mali misionar

Nikol ima sedam godina i ide u prvi razred. Ona i njena porodica su misionari koji služe u Jermeniji. [*Pronađi Jermeniju na karti*] Nikol je navikla da živi daleko od baka, deka, tetaka i ujaka. Njena porodica bila je u misiji otkad se rodila.

»Misionar je osoba koja govori drugima o Bogu. Oni govore celom svetu o Isusu«, kazala je. Nikol je u pravu. Svako ko drugima govori o Isusu je misionar. To onda sve nas čini misionarima, zar ne?

Podeliti poklon

Nikol je naučila da deli na načine o kojima mi ranije možda nismo ni razmišljali. Kada smo išli da je posetimo, ponudili smo joj neke nalepnice sa životinjama. Ona nas je iznenadila kada je kazala: »Ne, hvala. Da li biste mogli da date nalepnice deci koja nemaju nijednu?« To je predivan način da delimo s drugima!

Svedoci Božje ljubavi

Nikol je ozbiljna u svom misioniranju. Ona svojim prijateljima govori o Isusu na mnogo različitih načina. »Kada je moja drugarica Vivijen izgubila svog psa, bila je veoma tužna. Rekla sam joj da zatraži od Boga da učini da se oseća bolje, što je i uradila. Jednog dana njen tata je došao sa štenetom koje je mnogo ličilo na psa kog je izgubila. Vivijen se osećala mnogo bolje. Pozvala sam je da dođe u našu crkvu i ona želi da dođe«, kaže Nikol.

Nikol voli da ide sa svojim tatam kada on propoveda u jermenskim crkvama. Ona uči jermenski jezik, tako da može da razgovara sa decom koju upoznaje u crkvama koje posećuje. »Ja pokušavam da se sprijateljim s decom«, kaže ona. »Ponekada je dovoljno samo nekoliko dana da postanemo prijatelji.«

Kada je Nikol rekla svojoj učiteljici da je hrišćanka, ona ju je upitala da li pripada nekoj određenoj crkvi. »Ne«, odgovorila je Nikol ljubazno. »Ja sam adventista sedmog dana. To znači da mi imamo bogoslužjenje subotom i želimo da Isus dođe. Imamo crkvu u gradu u kom živimo, a naših crkava ima širom sveta.« Učiteljica to nije znala.

Pomoći Isusu da dođe što pre

Nikol želi da se Isus vrati uskoro. »Ja želim da budem pastor kada porastem«, kaže ona. »Hoću da što većem broju ljudi kažem da Isus želi da povede svoje prijatelje na nebo kako bi živeli u predivnim domovima i imali lavove za ljubimce. Potrebna je hrabrost drugima govoriti o Isusu, ali mi moramo da budemo hrabri i da svakom pričamo o Isusu da bismo išli na nebo.«

Nikol se ne zadovoljava da bude misionar jednog dana. Ona je sada misionar. Svi mi možemo sada da budemo misionari tako što ćemo ljudima koje upoznajemo kazati da ih Isus voli. Kome možete da svedočite ove sedmice? I ne zaboravite, naši misionarski darovi pomažu ljudima koje ne poznajemo da saznaju da Isus želi da bude njihov naročiti prijatelj. Zato hajde da svi damo dar kako bi Isus mogao uskoro da se vrati.

Misionarski odeljak

- U Jermeniji živi nešto manje od tri miliona ljudi. Ova zemlja je prva usvojila hrišćanstvo kao zvaničnu religiju 301. godine. Jermenska Apostolska crkva, koja je na mnogo načina slična Katoličkoj crkvi, je dominantna crkva u Jermeniji. Oko 80% ljudi tvrdi da su sledbenici ove religije.
- Nekih 876 adventista u Jermeniji ima bogoslužjenja u 30 crkava i u malim grupama. To je jedan adventista na 9 500 ljudi. Ima puno posla koji treba da se uradi kako bi do tako velikog broja ljudi stigla poruka o Božjoj ljubavi.

Aktivnost

Učimo brojeve na jermenskom jeziku

jedan	meg
dva	JER-go
tri	JE-rek
četiri	čors
pet	hink
šest	vets
sedam	jot
osam	O-te
devet	I-ne
deset	DA-se

12. Ljuba svedoči o Božjoj ljubavi

Ljuba živi u jednom malom jermenskom selu. [*Pokaži Jermeniju na karti*] U njenom selu ima samo 14-15 adventističkih vernika i oni održavaju bogoslužjenja u njenom porodičnom domu. Ljuba i njen mlađi brat i sestra su jedina deca u crkvi, pa su oni na bogoslužnju sa odraslima.

»Pokušali smo da imamo dečji program napolju«, kaže Ljuba. »Ali deca su bila previše bučna i nisu htela da slušaju. Bilo je jako teško poučavati ih, a njihova galama je i odraslima otežavala bogoslužjenje. Zato smo morali da prestanemo sa dečjim sastancima. To je tužno«, kaže ona.

Ljubino svedočanstvo

Ljuba svedoči o svojoj veri svojim prijateljima i nastavnicima. Škole u Jermeniji imaju subotom nastavu. Ljuba je rekla svojoj nastavnici zašto ne može da bude subotom u školi. »Ceo taj dan je Božji, a ne samo vreme kada smo u crkvi«, rekla je ona. »Bog želi da Njegov sveti dan provedemo slaveći Ga.«

Kada je Ljuba krenula u peti razred, imala je različite nastavnike za svaki predmet. Jedna od nastavnica joj je rekla da mora da dolazi na časove, čak i subotom, ili će propustiti mnogo gradiva. Ljuba je rekla svojoj nastavnici da joj njeni prijatelji daju beleške i ona završava svoje domaće zadatke kako bi se pripremila za časove ponedeljkom.

Njeni prijatelji ne žele da Ljuba išta propusti subotom, naročito proslave. Zato su zamolili nastavnike da promene datume testova i proslava kako bi Ljuba mogla da im se pridruži.

Svedočanstvo na letnjem kampu

Ljuba poziva svoje prijatelje da dođu crkvu, ali često im roditelji to ne dozvoljavaju. Zato ih Ljuba poziva na druga dešavanja kao što su kamp koji crkva sponzoriše i koji se održava svakog leta u školi. Zbog toga što je kamp u školi, neki roditelji dopuštaju deci da dođu. Školski direktor je čak posetio letnji kamp prošle godine. Na kraju sedmice, posebni program se održava u subotu u crkvi. Deca

učestvuju u programu i to je još jedan način da se njihovi roditelji i oni sami upoznaju sa adventistima.

»Većina mojih prijatelja ne zna mnogo o Bogu«, kaže Ljuba.
»Kada bi samo mogli da dođu u crkvu i da slušaju biblijske priče, shvatili bi da Bog ima mnogo toga da im kaže.«

Molitva za decu

Ljuba se neprestano moli za svoje prijatelje. Ona traži od Boga mudrost za svedočenje drugima o onome što veruje i moli Boga da pomogne svojim prijateljima da saznaju biblijsku istinu i požele da upoznaju Boga.

Molimo se za Ljubu i njenu porodicu. Molimo se za decu u njenom selu kojoj ona pokušava da priđe. I ne zaboravimo da kada donosimo svoje misionске darove u subotnu školu, mi pomažemo ljudima u dalekim mestima kao što je Jermenija, da saznaju da ih Isus voli i želi da provede večnost sa njima u svom domu. [*Završite molitvom*]

Misionski odeljak

- Mnoga deca u Jermeniji, Azerbejdžanu i Gruziji jedva čekaju da saznaju da ih Bog voli. A deca kao što je Ljuba vole da govore svojim prijateljima o Isusu. Ali teško je poučavati ih pričama o Bogu bez biblijskih pouka o kojima mogu da razgovaraju sa svojim prijateljima.
- Poseban dečji projekat trinaeste subote (25. jun) pomoći će da se obezbede subotnoškolski materijali za decu u ovim zemljama, tako da adventistička deca mogu da nauče lekcije o Božjoj ljubavi i prenesu ih svojim prijateljima.

Aktivnost

Jermenska zastava

Gornji pravougaonik: crveni

Srednji pravougaonik: plavi

Donji pravougaonik: žuti

Program za trinaestu subotu

Ako će vaš razred imati program trinaeste subote kod odraslih:

- Podelite uloge za donji scenski prikaz i vežbajte nekoliko puta pre trinaeste subote.
- Pošaljite roditeljima poruku da ih podsetite na program, a decu ohrabrite da svoj dar za trinaestu subotu donesu sledeće sedmice.

Ako se vaš razred neće pridruživati odraslima za poseban program, učinite trinaestu subotu naročitom tako što ćete prilagoditi donji scenski prikaz.

- Podseti decu da donesu svoj dar za trinaestu subotu. Neka poziv za donošenje dara bude posebno istaknuta tačka u subotnoj školi. Prebroj novac i kaži deci koliko su donosili za misiju tokom tromesečja. Pohvali ih za to što su učinili i daj im do znanja da će njihovi darovi uneti veliku promenu u život dece u Evro-azijskoj diviziji, a koja su ista kao i oni.
- Pozovite posebnog gosta da govori deci o životu u jednoj od zemalja Evroazije. Ohrabri govornika da ponese predmete koji će zainteresovati decu i pomoći im da razumeju kulture i izazove s kojima se suočavaju ljudi koji tamo žive.

Učesnici i rekviziti: Zamolite decu, mlađu i stariju, ili tinejdžere da uzmu uloge u kojima se govori. Ne moraju da nauče napamet sav tekst, ali treba da znaju jasno da ga čitaju. Ako imate malo učesnika, organizujte dva ili tri govornika da se smenjuju u ulogama.

Budući da je neke od zemalja iz ovog tromesečja teško locirati, pripremi kartu gde su im iscrtane granice ili prikaži mapu na video-bimu.

* * *

Delimo ono što imamo

Narator: Danas je trinaesta subota. Ovog tromesečja smo slušali o deci koja žive u Jermeniji, Azerbejdžanu, Gruziji i Rusiji. Te četiri zemlje su deo Evro-azijske divizije. *[Pokaži Evro-azijsku diviziju na karti]* Deca su nam ispričala kako drugima svedoče o svojoj veri. Danas možemo da damo svoj dar kako bismo pomogli njihovim drugarima u ovim zemljama da nauče više o Bogu.

Govornik 1: Rusija je najveća zemlja na svetu. Proteže se na gotovo polovini planete i obuhvata dva kontinenta – Evropu i Aziju. Rusija je toliko velika da kada je u Moskvi 9 sati ujutro, u istočnom delu Rusije je 8 sati uveče.

Većina Rusa živi u zapadnom delu zemlje. Rusija ima oko 45 000 adventističkih hrišćana. To je samo jedan adventista na 2 700 ljudi, tako da predstoji mnogo posla koji treba uraditi kako bi ljudi bili poučeni o Isusu.

Govornik 2: Većina azijskog dela Rusije poznat je kao Sibir. *[Pokaži Sibir na karti]* Iako u Sibiru ima nekoliko velikih gradova, većina zemlje ima malo stanovnika. Sibir je zimi izuzetno hladan i tamo je život vrlo težak. Za vreme komunizma ljudi koji su drugima govorili o Isusu za kaznu su bili poslani u zatvore u Sibiru. Danas u Sibiru ima više od 10 000 adventista.

Vernicima u dva sibirski grada potrebne su crkve kako bi mogli da pozovu svoje prijatelje i zajedno proučavaju Božju reč.

Govornik 3: Gotovo svi ljudi koji žive u Azerbejdžanu *[pronadi na karti]* su nehrišćani. Samo oko 700 adventista ima u ovoj zemlji. Vernicima u glavnom gradu, Baku, potrebno je mesto za bogoslužjenje. Oni su kupili zgradu, ali sada im je potrebna pomoć da je renoviraju u crkvu. Deo trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će vernicima da naprave crkvu koja će biti Hristov predstavnik u zemlji gde Ga malo ljudi poznaje.

Govornik 4: *[Ako želite, zamolite nekolicinu dece da prošetaju noseći Bibliju ili subotnoškolsku pouku dok se govori o projektu]*

Jermenija, Azerbejdžan i Gruzija sačinjavaju jednu regiju adventističke crkve koja se zove Trans-kavkaska unija. *[Pokaži ove zemlje između Crnog i Kaspijskog mora]* U ovim zemljama živi više od 16 miliona ljudi, ali samo 2 000 njih su adventisti, što je jedan adventista na 8 200 ljudi. To znači da mnoga sela i gradovi u ovim zemljama nemaju nijednog adventistu. Ali deca uzimaju učešća u svedočenju drugima o Božjoj ljubavi.

Govornik 5: Desetogodišnji Mojsije živi u Jermeniji. On voli da se moli za ljude. Za vreme porodičnog bogoslužjenja on ne zaboravlja da se moli za njih, čak i kad njegovi roditelji zaborave. On se sprijateljio sa mnogima u selu i moli se za svakog ponaosob.

Jednom je dao dečju Bibliju svom prijatelju Aramu. Ohrabrivao ga je da svakog dana čita po jedan odlomak iz Biblije. Aram priča Mojsiju o poslednjim biblijskim pričama koje pročita.

Jednog dana Aram je pročitao Isusovu zapovest: »Ostavite decu i ne zabranjujte im dolaziti k meni; jer je takovih carstvo nebesko«. (Matej 19,14) Aram je ovu zapovest uzeo za ozbiljno i počeo da poziva svoje prijatelje da dođu u crkvu. Jednog subotnog jutra, Aram je u Mojsijevu crkvu ušao sa desetoricom dečaka!

Deca u Jermeniji, Gruziji i Azerbejdžanu su ushićena da saznaju više iz Božje reči, ali nemaju subotnoškolske pouke na svom jeziku. Jedine pouke koje su im dostupne su na ruskom, a vrlo malo dece govori tim jezikom. Njihove učiteljice moraju da čitaju pouke i prevode ih na lokalni jezik.

Narator: Ovog tromesečja upoznali smo decu iz svake od ovih zemalja. Adventistička deca širom sveta daju danas svoje misionerske darove kako bi pomogla da deca u Jermeniji, Azerbejdžanu i Gruziji dobiju subotnoškolske pouke na svom jeziku. Hajde da pomognemo ovoj deci da saznaju za Božju ljubav tako što ćemo danas dati veliki dar.

[Dar]

Vaši darovi na delu

Vaši misionerski darovi pomogli su da se izgradi nekoliko crkava u Evro-azijskoj diviziji pre tri godine. Vernici zapadne Rusije izražavaju veliku zahvalnost za svoj novi crkveni dom.

Recepti iz Evroazije

Puding od suvih kajsija

Ovo je popularni desert u zemljama Evro-azijske divizije.

- 1 šolja suvih kajsija isečenih na pola
- 2 šolje vode
- ¼ šolje šećera
- 3 supene kašike gustina
- Prstohvat soli
- Šlag ili slatka pavlaka

Kuvati kajsije u vodi dok ne omekšaju, oko 20 minuta. Staviti kajsije i 2 šolje tečnosti u kojoj su se kувale, u blender i izmiksirati. Procediti kroz sito. Pomešati šećer, gustin i so u šerpi; postepeno ubaciti izblendiranu smesu i ostatak tečnosti od kuvanja. Zagrejati do ključanja, stalno mešajući. Kuvati jedan minut. Sipati u činijice za desert. Servirati sa šlagom ili slatkom pavlakom.

Blinji (ruske palačinke)

Ove palačinke punjene slatkim sirom ili voćem i pavlakom, popularan su desert širom Rusije.

Palačinke

2-22 šolje brašna
2 jajeta, odvojeno belance od žumanceta
4 supene kašike putera
4 šolje pavlake (ili razblažiti pavlaku mlekom da bi testo bilo kremasto)
Soli po ukusu
2-3 supene kašike ulja

U činiji izmešati brašno, žumanca, puter, pavlaku i so. Umutiti belanca dok ne postanu penasta i umešati u testo. Zagrejati tiganj na srednjoj temperaturi i ispeći palačinke. Namazati puter na ispečene palačinke i naslagati ih na tanjir. Služiti namazane filom (vidi donji recept) u urolanoj palačinki.

Fil sa sirom

1 živo jaje, umućeno
1 supena kašika šećera
1 šolja mekanog sira
Suvo grožđe (po želji)
Umešati jaje i šećer (ili suvo grožđe) u sir. Namazati palačinku i urolati. Staviti u podmazani pleh i 10 minuta peći na 180° C.

Voćni fil

2 šolje vode

2 šolje šećera

1-2 supene kašike gustina

1 šolja svežeg voća (jagode, borovnice ili voće po vašem izboru)

Slatka pavlaka ili šlag

Sipati vodu, šećer i gustin u šerpu i mešati dok se ne rastopi. Dodati voće i prokuvati, pritom stalno mešajući, dok se smesa ne zgusne. Namazati palačinke i ukrasiti ih slatkom pavlakom ili šlagom. Ako nema svežeg voća, upotrebite džem od jagoda ili kajsija za fil.

Za voće

Slede neke informacije koje mogu biti od pomoći u pripremi dečjih vesti.

Za više informacija o kulturi i istoriji zemalja iz ovog tromesečja, potražite nešto na turističkom odeljku gradske biblioteke ili na internetu (na engleskom jeziku). Ukucajte ime željene zemlje u svoj pretraživač. CIA World Factbook nudi sažete informacije o svakoj zemlji. Evo linka: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/index.html>. Kliknite na »References« i zatim »Guide to Country Profiles«.

Posetite sajt Adventističke misije za dodatne fotografije, recepte, stranice za učenje jezika, enigmatiku i druge aktivnosti koje možete upotrebiti da biste ovo vreme učinili što zanimljivijim za decu. Idite na www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources«, a zatim na »Children's Activities«. Uđite u drugo tromesečje i izaberite aktivnost koja vam se sviđa.

Ddv Adventistička misija je besplatan komplet video-klipova koji prikazuju priče iz Evroazije, kao i svetske misije Adventističke crkve. Potražite jedan primerak od svog propovednika ili idite na www.AdventistMission.org da skinete jedan od DVD programa.

Podsetite članove subotne škole da neprestani rad svetske crkve zavisi od *sedmičnih* subotnoškolskih misionijskih darova. Dvanaeste

subote, dajte izveštaj o misionkim darovima prikupljenim tokom tromesečja. Objasnite da jedna četvrtina subotnoškolskih darova ide za posebne projekte u ovom tromesečju. Ostale tri četvrtine idu u fond svetske misije da bi se podupro rad svetske crkve.

EVRO-AZIJSKA DIVIZIJA

Unije	Crkve	Grupe	Vernici	Populacija
Beloruska	76	15	5 151	9 670 000
Kavkaska	128	61	7 956	18 050 000
Istočno-ruska	97	55	6 893	22 270 000
Daleko-istočna	58	25	3 543	7 950 000
Moldavska	154	86	10 918	4 140 000
Južna	88	53	6 331	61 310 000
Trans-kavkaska	29	26	2 004	16 490 000
Ukrajinska	919	327	61 644	46 030 000
Zapadno-ruska	431	356	35 290	93 590 000
Ukupno	1 980	1 004	139 730	279 500 000

Projekti:

- Crkvene zgrade za tri grupe vernika u Azerbejdžanu i Rusiji.
- DEČJI PROJEKAT: Subotnoškolski materijali za decu u Jermeniji, Azerbejdžanu i Gruziji.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Odgovara: Ana Grujičić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2010.
Za internu upotrebu